

en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, en person, der er fuldt skattepligtig til den pågældende stat på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde el. lign. af indkomster, hvad enten de hidrører fra bopælslandet eller fra udlandet (globalbeskatning).

En person kan imidlertid udmærket være fuldt skattepligtig til begge stater i medfør af de respektive landes interne lovgivning. Hvis en person derfor anses for at være hjemmehørende i begge stater, er det nødvendigt at afgøre, i hvilken stat personen er hjemmehørende i overenskomstens forstand. Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, der er nævnt i overenskomsten, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde er det af afgørende betydning at vide, hvilken status hver af staterne har. En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d), der anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten. Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For selskaber m.v. anvendes bestemmelserne i stk. 3. Herefter vil en »ikke-fysisk« person, som er fuldt skattepligtig i begge stater, blive anset for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted

Artiklen fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at denne virksomhed skal anses for at udgøre et fast driftssted. Foreligger der således et fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen den, at fortjeneste, som et foretagende har haft i den anden stat, kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Begrebet »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

I stk. 3 er bestemt, at en byggeplads og et anlægs-, montage- eller monteringsarbejde samt tilsynsførende virksomhed i forbindelse dermed kun skal udgøre et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 6 måneder. Bestemmelsen stammer fra FN-modellen, og afviger fra OECD-modellen ved også at omfatte tilsynsførende virksomhed samt en tidsgrænse på 6 måneder

modsat OECD-modellens 12 måneder. 6-måneders perioden er udtryk for en kompromisløsning efter maltesisk ønske.

I stk. 4 opregnes en række aktiviteter, der *ikke* udgør et fast driftssted.

I stk. 5 bestemmes, at en ikke-uafhængig agent i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler på vegne af et foretagende i den anden stat, medmindre hans aktiviteter er begrænset til de aktiviteter, der er nævnt i stk. 4.

I stk. 6 bestemmes, at virksomhed udøvet af en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der derved opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed der gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Endelig er det i stk. 7 bestemt, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses som et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan indkomst fra ejendommen altid beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Artiklen indeholder en bestemmelse, der definerer, hvad der skal forstås ved fast ejendom. Definitionen omfatter også rettigheder til udnyttelse eller efterforskning af mineral- og andre naturforekomster.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår som hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Hvis dette er tilfældet, kan kildestaten beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stykkerne 2 - 6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted.

Stk. 7 fastlægger denne artikels forhold til andre artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den i denne artikel nævnte fortjeneste.

Artikel 8. Skibs- og lufttransport

I stk. 1 bestemmes, at indkomst ved driften af skibe og luftfartøjer i international trafik kun kan beskattes i bopælsstaten.

Stk. 2, der er en dansk særbestemmelse, fastsætter, at fortjeneste ved udleje m.v. af containere beregnet til varetransport, kun kan beskattes i bopælsstaten.